

РЕШЕНИЕ

№ 116

гр. София, 09.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, III ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН
ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и четвърти
октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Г. Д. Чолаков

при участието на секретаря Юлиана Д. Божилова
като разгледа докладваното от Г. Д. Чолаков Търговско дело №
20221800900169 по описа за 2022 година

"З.К.Л.И." АД, ЕИК е предявил срещу Г. И. Г. от гр. И., жк „Стипон“ № 4, вх.А, ет.3, ап.9, с ЕГН *****, регресен иск с правно основание чл.500, ал.1, т.1, предл.1-во от КЗ – за заплащане на сумата от 45 383.16 лева, ведно със законната лихва, считано от предявяване на иска, 26.09.2022 год., до окончателното ѝ изплащане, съставляваща заплатени от застрахователя на Л.Х.И. с ЕГН ***** :

1. присъдено с решение от 19.07.2017 год. на СГС по гр.д. № 9347/2016 год. на Л.Х.И. застрахователно обезщетение в размер на 40 000 лева по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите със застрахователна полица № 221140031195922 на "З.К.Л.И." АД, валидна от 20.12.2014 год. до 19.12.2015 год., за причинени неимуществени вреди при ПТП, настъпило на 12.07.2015 год. на път III-9402 от с. В. за гр. С., при управление от Г. И. Г. на МПС – лек автомобил марка „Пежо“, модел „206“, с ДК № СО 9533 АТ, под въздействие на алкохол с концентрация на алкохола в кръвта от 1.29 на хиляда – над допустимата по закон норма и

2. присъдена с горното решение на СГС законна лихва върху главницата от 40 000 лева, възлизаща на 15 383.16 лева за периода от 12.07.2015 год., датата на увреждането, до 17.05.2019 год., датата на изплащане на сумата на пострадалия от застрахователя.

Претендират се и направените по делото разноси и присъждане на възнаграждение по реда на чл.78, ал.8 от ГПК за представителство от юрисконсулт.

Ищецът твърди, че с влязла в законна сила присъда от 21.07.2016 год. на РС – П. по

НОХД № 2723/2015 год. ответникът Г. И. Г. е бил признат за виновен в извършване на престъпление по чл.343, ал.3, предл.1-во и 3-то, б.,„а“ във вр. с ал.1, б.,„б“ във вр. с чл.342, ал.1, предл.1-во от НК – за това, че на 12.07.2015 год. на път III-9402 от с. В. за гр. С., при управление на МПС – лек автомобил марка „Пежо“, модел „206“, с ДК № СО 9533 АТ, без да притежава необходимата за това правоспособност, е нарушил правилата за движение по пътищата, визирани в чл.5, чл.21 и чл.150 от ЗДП и по непредпазливост е причинил две средни телесни повреди на Л.Х.И. с ЕГН *****, изразяващи се в счупване на раменната кост на лявата ръка и счупване на палеца на дясното ходило, като деянието е извършено в пияно състояние – с концентрация на алкохол в кръвта от 1.29 на хиляда, поради което е осъден на лишаване от свобода за срок от четири месеца при първоначален строг режим в затвор.

Твърди се, че за лекия автомобил с ДК № СО 9533 АТ, управляван от ответника при горното ПТП, е била сключена с ищеца застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите със застрахователна полица № 221140031195922, валидна от 20.12.2014 год. до 19.12.2015 год., т.е. към датата на ПТП, 12.07.2015 год.

Сочи се, че ищецът бил осъден на осн. чл.226, ал.1 от КЗ /отм., бр.102/29.12.2015 год./ с решение от 19.07.2017 год. на СГС по гр.д. № 9347/2016 год., влязло в сила, да заплати на пострадалия при горното ПТП Л.Х.И. застрахователно обезщетение в размер на 40 000 лева по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, сключена с посочената полица, за причинените му неимуществени вреди, както и законна лихва върху сумата, считано от датата на увреждането, 12.07.2015 год. Решението било постановено при участието на Г. И. Г. в качеството му на трето лице – помагач на ответника "З.К.Л.И." АД.

Твърди се, че застрахователят заплатил на Л.Х.И. с банкови преводи по сметка на ЧСИ Мариян Петков по образувано ИД № 20198510400625 главницата по решението на СГС и лихвата върху същата за периода от 12.07.2015 год. до 17.05.2019 год., датата на изплащане на сумата, възлизаща на 15 383.16 лева – с преводи от 25.04.2019 год., 03.05.2019 год. 09.05.2019 год. и 17.05.2019 год., което поражда правото му на регрес към деликвента на осн. чл.500, ал.1, т.1, предл.1-во от КЗ.

С разпореждане от 27.09.2022 год. съдът е разпоредил връчване по реда на чл.367, ал.1 от ГПК на преписи от и.м. и приложенията към нея на ответника Г. И. Г. на адреса, посочен в и.м. – гр. И., жк „Стипон“ № 4, вх.А, ет.3, ап.9, като съобщението се е върнало невръчено и в цялост с отбелязване от 01.11.2022 год., че след посещение на адреса на 01.10. /неприсъствен ден/, 19.10. и 01.11. лицето не е открито за връчване на книжата.

С разпореждане от 14.10.2022 год. съдът е разпоредил на връчителя да залепи съобщение по чл.47, ал.1 от ГПК.

Връчителят – след нови три посещения на адреса – на 18.11., 04.12. и 22.12. е залепил уведомление по чл.47, ал.1 от ГПК на входната врата на адреса на 22.12.2022 год., но до изтичане на двуседмичния срок по чл.47, ал.2 от ГПК /06.01.2023 год. вкл./ книжата не са били получени от ответника в РС – Ихтиман.

С разпореждане от 16.01.2023 год. съдът е изискал справка от НБД „Население“ за постоянния и настоящ адрес на ответника, а от Национална агенция за приходите – справка за регистрираните действащи трудови договори на лицето. Видно от справката от НБД „Население“, постоянният и настоящ адрес на ответника съвпада с посочения в и.м., а от получената справка от НАП от 25.01.2023 год. се удостоверява, че няма данни за действащи понастоящем трудови договори за лицето.

Поради горното и като е констатирал редовността на връчването, на осн. чл.47, ал.6 от ГПК съдът е изискал от Софийска адвокатска колегия определяне на адвокат – особен представител по чл.47, ал.6 от ГПК на ответника.

С уведомително писмо от 08.03.2023 год. САК е уведомил съда, че е определил адв. М. Д. Г. от САК за адвокат – особен представител по чл.47, ал.6 от ГПК на ответника. След внасяне на предплатените от ищеца разноски за особения представител, определени от съда в размер на 4 280.65 лева, с определение от 09.03.2023 год. съдът е назначил на осн. чл.47, ал.6 от ГПК адв. М. Д. Г. от САК за особен представител на ответника Г. И. Г. и е разпоредил връчването на представителя на преписи от исковата молба и приложенията към нея с указанията по чл.367, ал.2 от ГПК.

До изтичане на срока по чл.367, ал.1 от ГПК – 29.06.2023 год. включително, особеният представител на ответника не е подал отговор на исковата молба.

С писмената защита, подадена в срока по чл.375, ал.2 от ГПК, определен от съда, особеният представител излага становище за неоснователност на предявения иск, доколкото ищецът не установява със събраните по делото доказателства, че е удовлетворил вискателя Л.Х.И. по изпълнителното дело № 20198510400625 на ЧСИ Мариян Петков.

Софийски окръжен съд, като прецени събраните по делото доказателства и ги обсъди във връзка с доводите на страните, приема за установено следното :

От представения с и.м. заверен препис от присъда от 21.07.2016 год. на РС – П. по НОХД № 2723/2015 год. се установява, че настоящият ответник Г. И. Г. е бил признат за виновен в извършване на престъпление по чл.343, ал.3, предл.1-во и 3-то, б.,,а“ във вр. с ал.1, б.,,б“ във вр. с чл.342, ал.1, предл.1-во от НК – за това, че на 12.07.2015 год. на път III-9402 от с. В. за гр. С., при управление на МПС – лек автомобил марка „Пежо“, модел „206“, с ДК № СО 9533 АТ, без да притежава необходимата за това правоспособност, е нарушил правилата за движение по пътищата, визирани в чл.5, чл.21 и чл.150 от ЗДП и по непредпазливост е причинил две средни телесни повреди на Л.Х.И. с ЕГН *****, изразяващи се в счупване на раменната кост на лявата ръка и счупване на палеца на дясното ходило, като деянието е извършено в пияно състояние – с концентрация на алкохол в кръвта от 1.29 на хиляда, поради което е осъден на лишаване от свобода за срок от четири месеца при първоначален строг режим в затвор.

Присъдата не носи заверка кога е влязла в законна сила, но същото се установява от изискания от СГС заверен препис от решение от 19.07.2017 год. на СГС по гр.д. №

9347/2016 год. – производството, водено по предявения от Л.Х.И. срещу "З.К.Л.И." АД иск с правно основание чл.226, ал.1 от КЗ /отм./. Видно от мотивите към горното решение, присъдата на РС – П. по НОХД № 2723/2015 год. е влязла в законна сила на 28.10.2016 год.

От горното решение на СГС, влязло в законна сила на 11.05.2019 год., се установява, че настоящият ищец "З.К.Л.И." АД е бил осъден на осн. чл.226, ал.1 от КЗ /отм., бр.102/29.12.2015 год. да заплати на пострадалия при горното ПТП Л.Х.И. застрахователно обезщетение в общ размер на 40 000 лева по застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите със застрахователна полица № 221140031195922, сключена със "З.К.Л.И." АД, валидна от 20.12.2014 год. до 19.12.2015 год., за причинените на пострадалия неимуществени вреди, както и законна лихва върху сумата, считано от датата на увреждането, 12.05.2015 год. Решението е било постановено при участието на настоящия ответник Г. И. Г. в качеството му на трето лице – помагач на "З.К.Л.И." АД.

Видно от представените с и.м. платежно нареждане от 17.05.2019 год. за сумата от 80 3676.77 лева, преводно нареждане от 25.04.2019 год. за сумата от 26 552.45 лева и преводно нареждане от 03.05.2019 год. за сумата от 15 000 лева, със същите са наредени преводи от "З.К.Л.И." АД по сметка на ЧСИ Мариян Петков по изп. дело № 20198510400625 и по други три изпълнителни дела – № 557/19, № 607/19 и № 624/19. Изп. дело № 20198510400625 е било образувано по молба на вискателя Л.Х.И. въз основа на издаден му по горното гр.д. № 9347/2016 год. изпълнителен лист от 05.04.2019 год.

Видно от поканата за доброволно изпълнение до длъжника "З.К.Л.И." АД по изп. дело № 20198510400625, в същата е посочено, че дължимите суми по същото към 24.04.2019 год. са в общ размер на 61 565.80 лева, както следва :

- 40 000 лева – главница /за присъдени неимуществени вреди/;
- 15 361.42 лева – законна лихва върху главницата от 40 000 лева за периода от 12.07.2015 год. до 24.04.2019 год.;
- 662.07 лева – главница /за присъдени имуществени вреди/;
- 245.41 лева – законна лихва върху главницата 662.07 лева за периода от 29.08.2015 год. до 24.04.2019 год.;
- 1 000 лева – разноси по изпълнителното дело и
- 4 296.90 лева – такси по изпълнителното дело.

От заключението по назначената по делото съдебно-счетоводна експертиза, неоспорено от страните, допълнено с отговори на вещото лице в о.с.з. на 24.10.2023 год., се установява, че ответникът е превел по сметка на ЧСИ Мариян Петков по изп. дело № 20198510400625 и по други три изпълнителни дела – № 557/19, № 607/19 и № 624/19, следните суми с общи преводи :

- на 25.04.2019 год. – 26 552.45 лева, от които по изп. дело № 20198510400625 са разпределени 15 000 лева;
- на 03.05.2019 год. – 15 000 лева, от които по изп. дело № 20198510400625 е

разпределена цялата сума;

- на 09.05.2019 год. – 65 000 лева, от които по изп. дело № 20198510400625 са разпределени 15 000 лева;

- на 17.05.2019 год. – 80 376.77 лева, от които по изп. дело № 20198510400625 са разпределени 16 774.90 лева.

Общо разпределените суми по горното изпълнително дело, наредени от длъжника, възлизат на 61 774.90 лева – в размер, по-голям от посочения в ПДИ, което се обяснява с допълнително начислената лихва за периода след поканата.

При така установената фактическа обстановка съдът стигна до следните правни изводи :

Съгласно разпоредбите на чл.500, ал.1, т.1, предл.1-во и ал.2 от КЗ застрахователят има право да получи от виновния водач платеното от застрахователя обезщетение заедно с платените лихви и разноски, когато водачът е управлявал моторното превозно средство под въздействие на алкохол с концентрация на алкохола в кръвта над допустимата по закон норма и когато е управлявал МПС без да притежава правоспособност за управление на съответната категория.

В настоящия случай с оглед приложението на разпоредбата на чл.300 от ГПК влязлата в законна сила на 28.10.2016 год. присъда от 21.07.2016 год. на РС – П. по НОХД № 2723/2015 год., с която настоящият ответник Г. И. Г. е бил признат за виновен в извършване на престъпление по чл.343, ал.3, предл.1-во и 3-то, б.,а“ във вр. с ал.1, б.,б“ във вр. с чл.342, ал.1, предл.1-во от НК – деликтът, последиците от който са предмет на настоящия иск, обвързва съда, разглеждащ гражданските последици от деянието – относно това дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновност на дееца. От горното следва, че настоящият съд е обвързан с констатациите в присъдата на наказателния, че : 1./ ответникът към момента на ПТП е управлявал моторното превозно средство под въздействие на алкохол с концентрация на алкохола в кръвта над допустимата по закон норма, а именно – с концентрация на алкохол в кръвта си 1.29 на хиляда; 2/. ответникът е причинил по непредпазливост на пострадалия Л.Х.И. средна телесна повреда – счупване на раменната кост на лявата ръка и счупване на палеца на дясното ходило.

Съгласно разпоредбата на чл.223, ал.2 от ГПК това, което съдът е установил в мотивите на решението си, е задължително за третото лице-помагач в отношенията му със страната, на която помага или която го е привлякла. Доколкото в хода на производството по гр.д. № 9347/2016 год. на СГС по предявения от пострадалия срещу застрахователя пряк иск по чл.226, ал.1 от КЗ /отм./ настоящият ответник е бил привлечен като помагач на настоящия ищец, то съгл. задължителната сила на мотивите на решението на СГС третото лице не може да оспорва, вкл. и в настоящото производство, установените с горните решения факти и обстоятелства – вида на причинените на пострадалия неимуществени вреди, липсата на съпричиняване, размерът на дължимото обезщетение, както и

обстоятелството, че към датата на ПТП отговорността на водача на товарния автомобил е била застрахована по застраховка „Гражданска отговорност“ в "З.К.Л.И." АД. От изложеното следва, че при наличието на всички елементи на фактическия състав на чл.500, ал.1, т.1, предл.1-во от КЗ ответникът носи регресна отговорност към застрахователя за платените от него суми, съставляващи : 1/ присъдена главница – застрахователно обезщетение за претърпени неимуществени вреди в общ размер на 40 000 лева; 2/ присъдена законна лихва върху главницата от 40 000 лева, възлизаща на 15 629.12 лева за периода от 12.07.2015 год., датата на увреждането, до 17.05.2019 год., датата на изплащане на сумата на пострадалия от застрахователя /датата на последното от трите платежни нареждания/.

Размерът на законната лихва върху главницата за посочения период бе изчислен от съда с помощта на електронен калкулатор [/https://nraapp02.nra.bg/web_interest/check_upWS.jsp/](https://nraapp02.nra.bg/web_interest/check_upWS.jsp/). Доколкото така изчислената дължима от ответника законна лихва е в размер, по-голям от претендирания, съдът следва да се произнесе съобразно заявения петитум и да присъди претендирания размер на лихвата от 15 383.16 лева.

Поради изложеното съдът следва да осъди ответника да заплати на ищеца на осн. чл.500, ал.1, т.1, предл.1-во от КЗ сумата от 45 383.16 лева, ведно със законната лихва, считано от предявяване на иска, 26.09.2022 год., до окончателното ѝ изплащане, съставляваща заплатени от застрахователя на Л.Х.И. присъдено с решение от 19.07.2017 год. на СГС по гр.д. № 9347/2016 год. на Л.Х.И. застрахователно обезщетение в размер на 40 000 лева и присъдена с решението законна лихва в размер на 15 383.16 лева за забава в плащането на главницата за периода от 12.07.2015 год., датата на увреждането, до 17.05.2019 год., датата на изплащане на сумата на пострадалия от застрахователя.

В хода на производството по делото ищецът е направил разноски в размер на 6 595.98 лева, от които 1 815.33 лева – платена дължима държавна такса, 4 280.65 лева – внесен депозит за представителство от назначен от съда особен представител по чл.47, ал.6 от ГПК на ответника и 500 лева – внесен депозит за възнаграждение на вещо лице по назначената ССЕ. Тъй като ищецът е представляван по делото от юрисконсулт, дължимото му на осн. чл.78, ал.8 от ГПК възнаграждение, определено съобр. чл.37 от ЗПП, който препраща към разпоредбата на чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, е в максималния размер от Наредбата – 300 лева, което в случая следва да бъде увеличено по реда на чл.25, ал.2 с 50 на сто, доколкото материалният интерес е над 10 000 лева, т.е. така определеното от съда възнаграждение е в размер на 450 лева. С оглед на горното и на осн. чл.78, ал.1 и 8 от ГПК ответникът следва да се осъди да заплати на ищеца сумата от 7 045.98 лева, съставляваща разноски съразмерно с уважената част на иска.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на осн. чл.500, ал.1, т.1, предл.1-во от КЗ Г. И. Г. от гр. И., жк „Стипон“

№ 4, вх.А, ет.3, ап.9, с ЕГН *****, да заплати на "З.К.Л.И." АД, ЕИК сумата от **45 383.16 лева** /четиридесет и пет хиляди триста осемдесет и три лв. и шестнадесет ст./, ведно със законната лихва, считано от 26.09.2022 год. до окончателното ѝ изплащане, съставляваща заплатени от застрахователя на Л.Х.И. с ЕГН ***** :

1. присъдено с решение от 19.07.2017 год. на СГС по гр.д. № 9347/2016 год. на Л.Х.И. застрахователно обезщетение в размер на 40 000 лева по застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите със застрахователна полица № 221140031195922 на "З.К.Л.И." АД, валидна от 20.12.2014 год. до 19.12.2015 год., за причинени неимуществени вреди при ПТП, настъпило на 12.07.2015 год. на път III-9402 от с. В. за гр. С., при управление от Г. И. Г. на МПС – лек автомобил марка „Пежо“, модел „206“, с ДК № СО 9533 АТ, под въздействие на алкохол с концентрация на алкохола в кръвта от 1.29 на хиляда – над допустимата по закон норма и

2. присъдена с горното решение на СГС законна лихва в размер на 15 383.16 лева за забава в плащането на главницата за периода от 12.07.2015 год. до 17.05.2019 год.

ОСЪЖДА чл.78, ал.1 и 8 от ГПК Г. И. Г. от гр. И., жк „Стипон“ № 4, вх.А, ет.3, ап.9, с ЕГН *****, да заплати на "З.К.Л.И." АД, ЕИК сумата от **7 045.98 лева** /седем хиляди и четиридесет и пет лв. и деветдесет и осем ст./, съставляваща направени по делото разноси и възнаграждение за представителство от юрисконсулт съразмерно с уважената част от исковете.

Да се изплатят на назначения с определение № 104/09.03.2023 год. по делото особен представител на ответника адв. М. Д. Г. от САК предплатените от ищеца "З.К.Л.И." АД, ЕИК разноси за особен представител в размер на **4 280.65 лева** /четири хиляди двеста и осемдесет лв. и шестдесет и пет ст./, внесени по сметка на СОС с платежно нареждане от 16.02.2023 год. /л.39 от делото/.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски окръжен съд: _____